

22-23 Σεπτέμβρη: Διήμερο συνάντησης συλλογικοτήτων στο Πάρκο Ναυαρίνου

Διεκδικούμε τη γη, ριζώνουμε αντιστάσεις

Ξεκινώντας από έναν ελεύθερο, κατειλημμένο, αυτοδιαχειριζόμενο χώρο, το Πάρκο Ναυαρίνου, θέλουμε να συμβάλλουμε στη συζήτηση μεταξύ παρόμοιων εγχειρημάτων, με σκοπό τη συμπόρευση, τη συνεργασία, τη συνεννόηση και τελικά την διεύρυνση αυτών των προσπαθειών.

Είναι μια δύσκολη συγκυρία, αφού η επίθεση των από πάνω σε όλους εμάς τους από κάτω φτάνει μέχρι τη φυσική μας εξόντωση, χωρίς καν να κρύβει τις προθέσεις της. Μια συγκυρία όπου φασιστικά τάγματα εφόδου περιπολούν ανενόχλητα και με την προστασία του κράτους στους δρόμους, εξοντώνουν τους αδύναμους που δεν χωράνε στα κυρίαρχα μοντέλα «ανάπτυξης». Που ισχυρά οικονομικά συμφέροντα λεηλατούν το δημόσιο χώρο και τη φύση, στο όνομα της ‘‘ανταγωνιστικότητας’’, της ‘‘αξιοποίησης’’ και των ‘‘επενδύσεων’’. Που ο εσμός θεσμικών παραγόντων και αστικών ΜΜΕ συστηματικά απαξιώνει και στοχοποιεί τους ελεύθερους χώρους συνάντησης και αλληλεπίδρασης όπου γεννιούνται συλλογικές αμφισβητήσεις, προπαγανδίζοντας την ιδιώτευση στο σπίτι και την εκτόνωση αποξενωμένων πελατών σε περιφραγμένα, αποστειρωμένα διασκεδαστήρια.

Σε αυτήν ακριβώς τη δύσκολη εποχή, πιστεύουμε ότι ο χώρος που μας περιβάλλει αποτελεί το πρώτο πεδίο μάχης για το οποίο πρέπει με ανυποχώρητο πείσμα να παλέψουμε και να το διεκδικήσουμε. Κάθε χώρος απελευθερωμένος από τα δεσμά του κράτους, του κέρδους και της ιδιοκτησίας, μπορεί και πρέπει να αποτελέσει σημείο στο οποίο θα συναντιόμαστε, θα μιλάμε, θα πειραματιζόμαστε, θα ξεκινάμε να οργανώνουμε ποικίλες μορφές αντίστασης στην επίθεση που δεχόμαστε. Μορφές αντίστασης που αποτελούν πρώτα απ’ όλα την άμυνά μας στην επίθεση αυτή, προτάσσοντας τη συλλογικότητα και την αλληλεγγύη, ενάντια στον ατομισμό. Την κοινοκτημοσύνη και την κοινοχρησία, αντί της ατομικής ιδιοκτησίας και του κέρδους. Την ενεργητική ενασχόληση όλων μας με τις κοινές υποθέσεις, αντί της παθητικής ανάθεσης της ζωής μας σε ηγέτες, αντιπροσώπους, «ειδικούς» ή και «φιλόανθρωπους».

Συγχρόνως, οι ελεύθεροι χώροι και οι αντιστάσεις που ξεκινούν από εκεί, αποτελούν και την απέναντί μας στο σύστημα που μας εξοντώνει, όντας ζωντανά παραδείγματα ενός διαφορετικού τρόπου συλλογικής ύπαρξης και δράσης, σε πείσμα όλων όσων παπαγαλίζουν διαρκώς ψέμματα ότι δήθεν «τίποτα διαφορετικό δεν μπορεί να γίνει», ότι η καπιταλιστική επέλαση πάνω από τις ζωές μας και η παντοδυναμία του νεοφιλελευθερισμού και του κέρδους αποτελούν δήθεν μονόδρομο.

Και μόνο η ύπαρξη και η διατήρηση των ελεύθερων αυτοδιαχειριζόμενων χώρων ως ζωντανών αντι-παραδειγμάτων ενάντια στο επιβαλλόμενο μοντέλο, ενεργοποιεί το φανταστικό μας, αποδεικνύοντας έμπρακτα και με τον καλύτερο δυνατό τρόπο, ότι, με συλλογικότητα, αυτοοργάνωση και αντίσταση, η ελπίδα για ολική απελευθέρωση της κοινωνίας παραμένει ζωντανή. Γι’ αυτό και οι ελεύθεροι κοινωνικοί χώροι αποτελούν και τον πρώτο στόχο της καταστολής. Επειδή και μόνο η ύπαρξή τους ενοχλεί και είναι επικίνδυνη για το καθεστώς.

Όλοι όσοι προσπαθούμε να διατηρήσουμε τους αυτοδιαχειριζόμενους χώρους ελεύθερους, όμορφους και λειτουργικούς , γνωρίζουμε καλά πόσο μεγάλη προσπάθεια, αφιέρωση και αφοσίωση χρειάζεται έστω και για να συνεχίζουν απλά να υπάρχουν και να λειτουργούν ως τέτοιοι.

Αρκεί όμως η απλή συντήρηση των χώρων, για την οποία ήδη μοχθούμε σε τόσο δύσκολες συνθήκες ;

Πώς θα μπορέσουμε να αποφύγουμε το ενδεχόμενο να καταλήξουν οι κοινωνικοί χώροι απλές «νησίδες» προς τέρψη αυτοαναφορικών μικροομάδων και αδιάφορων καταναλωτών ελευθεριακότητας, ενώ γύρω τους τα πάντα θα γκρεμίζονται και θα χειροτερεύουν;

Πώς θα μπορέσουμε να ενδυναμώσουμε τα εγχειρήματα, προσκαλώντας και προκαλώντας την έμπρακτη συμμετοχή όσο το δυνατόν μεγαλύτερου αριθμού ανθρώπων, πρόθυμων να διερευνήσουν με ελπίδα και πίστη τις δυνατότητες που ανοίγουν τα εγχειρήματα αυτά; Να μετατρέψουμε τα παραδείγματα των ελεύθερων χώρων σε κομβικά σημεία θετικής αναφοράς μέσα στον κοινωνικό ιστό ; Να συνδέσουμε τα εγχειρήματα των κοινωνικών χώρων με όλες ανεξαιρέτα τις πλευρές της κοινωνικής ζωής ;

Ειδικότερα, θεωρούμε ότι για να δυναμώσουν και να επεκταθούν οι προσπάθειες αυτές, αξίζει και πρέπει οι ελεύθεροι αυτοδιαχειριζόμενοι χώροι να συνδεθούν και να συνδιαλέγονται δημιουργικά:

- με τον καθημερινό μόχθο των ανθρώπων,
- με την παραγωγή της τροφής,
- με τη διανομή της,
- με τις κοινωνικές σχέσεις αλληλεγγύης όχι μόνο μέσα στη γειτονιά (κάτι που ήδη γίνεται), αλλά και μεταξύ κοντινών ή και πιο μακρινών γειτονιών,
- με αντίστοιχους περιαστικούς χώρους γεωργικής καλλιέργειας και κτηνοτροφίας, ως σημεία συνάντησης και επικοινωνίας ελεύθερων καλλιεργητών, παραγωγών τροφής και κατοίκων της πόλης, με αντικαταναλωτικό πνεύμα ισότιμης συνεργασίας. Οι ελεύθεροι κοινωνικοί χώροι χρειάζεται να αποτελέσουν ελεύθερους και ωφέλιμους κόμβους διανομής ή και παραγωγής των παραγόμενων αγροτικών προϊόντων (όπου το επιτρέπουν οι συνθήκες του περιβάλλοντος), εκτός των καπιταλιστικών δικτύων. Να αποτελέσουν χώρους κατ' αρχήν εκπαιδευτικής δραστηριότητας, σε ό,τι αφορά την παραγωγή της τροφής, ώστε να μην νομίζουν τα μικρά παιδιά ότι η τροφή φυτρώνει στα σούπερ μάρκετ. Να παλέψουμε τον εκβιασμό της πείνας, που πλέον χρησιμοποιεί εναντίον μας η εξουσία.
- με τη δημιουργία εστιών πολιτισμού όπου δημιουργούνται συνθήκες ανάτασης από την καθημερινή βιοπάλη και την καθημερινότητα (αυτό που συνηθίζεται να αποκαλείται «ψυχαγωγία» και «διασκέδαση»).

Πιστεύουμε ότι πρέπει να διεκδικήσουμε κάθε πλευρά της ζωής μας που σήμερα ισοπεδώνεται, καταληστεύεται, ληηλατείται, αλλά δεν παραδίδεται και δεν υποτάσσεται. Πρέπει να κερδίσουμε κάθε πλευρά τη ζωής μας, από την παραγωγή, τη διανομή και την κατανάλωση της τροφής, μέχρι τους χώρους και τους τρόπους που θα συναντιόμαστε, θα συνυπάρχουμε και θα ψυχαγωγούμαστε.

Για όλους αυτούς τους λόγους προσκαλούμε το διήμερο 22-23 Σεπτεμβρίου στο Πάρκο Ναυαρίνου όλες τις συλλογικότητες που διαχειρίζονται αυτοοργανωμένα ελεύθερους χώρους, με σκοπό να θέσουμε τα παραπάνω ερωτήματα, και να αρχίσουμε σιγά σιγά να αρθρώνουμε, και, γιατί όχι, να πραγματώνουμε, τις πιο καίριες απαντήσεις που μπορούμε να δώσουμε. Κάθε χώρος ας προσπαθήσει να μεταδώσει την συγκεντρωμένη, αποκρυσταλλωμένη εμπειρία του, ώστε να βρεθούμε όλοι/-ες συνοδοιπόροι και αλληλέγγυοι/-ες στις προσπάθειές μας

Αυτοδιαχειριζόμενο Πάρκο Ναυαρίνου & Ζωοδόχου Πηγής